

De ware staat van de ziel aan wie alle onvoorwaardelijke beloften toebehoren

door John Rusk

‘Arm van geest.’ Matthéüs 5:3

Ieder mens die sinds de val van Adam in deze wereld geboren is, is in geestelijk opzicht arm. Maar hij weet dit helemaal niet; en de reden is, dat de mens door satan verblind is, zodat hij niet kan zien, en geestelijk dood is, zodat hij niet kan voelen. Dus zo zijn we allemaal als mens door de verschrikkelijke val van Adam. Maar God, uit pure liefde en uit eigener beweging, zette Zijn hart en ziel vanuit de eeuwigheid op een zeker aantal uit de mensen. Dat aantal is alleen bij Hemzelf bekend. En zo, hoewel zij met de rest van het menselijk geslacht afviel en toch in Christus Jezus verkoren, werd hun staat veilig gesteld--- dat is, bewaard van de uiterste vernietiging. Vandaar dat Judas zegt: ‘Bewaard in Jezus Christus.’ Jezus Christus, de Zoon van God, gelijk aan de Vader, trad het verbond binnen om de zaak van dat aantal mensen op Zich op te nemen door aan de Goddelijke gerechtigheid te voldoen, Gods wet te verheerlijken en iedere vijand te overwinnen. En in de volheid van de tijd kwam Hij in de wereld en volbracht dit hele werk. Hij zette iedere hindernis aan de kant en bracht alle glansrijke eigenschappen en volmaaktheden van Jehova tot harmonie en zij werden met elkaar verenigd in de volkomen verlossing van al Gods uitverkorenen. Alzo ‘hebben genade en waarheid elkaar ontmoet, gerechtigheid en vrede hebben elkaar gekust.’ Dit is de wijze waarop het tot stand is gekomen.

Nu is het het werk van de Heilige Geest, de derde persoon in de altijd gezegende Drie-eenheid, ons licht en leven te geven, zodat we onze ellendige staat zouden kunnen inzien en gevoelen. Hij past ook de wet van God aan ons geweten toe, zodat we, als in een spiegel, zouden kunnen ontdekken wie wij werkelijk zijn. Er zijn drie soorten armen genoemd in Gods Woord: 1. een arme in letterlijke zin; 2. een arme in Gods oog, maar niet in eigen oog; 3. een arme in de zin van zichzelf arm van geest zien en voelen. De eerste houdt in: een arme te zijn in tijdelijke dingen, zoals onze Heere tot Judas sprak toen hij zei: ‘Waarom wordt deze verkwisting van deze zelf gedaan? Want het had beter aan de armen gegeven kunnen worden;’ maar de Zaligmaker antwoordde: ‘U hebt de armen altijd met u; en wanneer u maar wilt kunt u de armen goeddoen.’ De tweede houdt in: er zijn er die in Gods oog arm zijn, maar niet in eigen oog; zo was het met de gemeente van Laodicea gesteld. Er wordt gezegd dat zij ‘rijk en verrijkt met goederen waren en geen gebrek hadden;’ maar Christus verklaarde dat zij ‘ellendig en jammerlijk waren, arm, blind en naakt.’ (*Openbaring 3:7*). Het derde houdt in: er zijn er ook, die ‘arm van geest’ zijn, zoals in onze tekst.

Uit deze woorden zijn er twee zaken die aan de orde komen:

1. Wat is het om arm van geest te zijn, en hoe komt dit tot stand?
2. Welk voordeel komt uit deze geestelijke armoede voort?

I. Wat is het om arm van geest te zijn, en hoe komt dit tot stand? Nu, ik zal hierover kort zijn, omdat ik dit breed uitgewerkt heb in een boek van mij genaamd: *Het beeld gelijk*, waarin het ging over het arm worden van de ziel. Wij weten allemaal wat het is om letterlijk arm te zijn. Het betekent geen geld te hebben en diep in de schulden te zitten; geen kleding te hebben, geen vrienden, geen verblijfplaats, en niets te eten en te drinken. In deze toestand bezien en gevoelen wij onszelf geestelijk, wanneer God onze ogen opent en onze zielen levend maakt.

1. Wij hebben *geen geld*. Dat betekent dat wij verstoken zijn van ieder ding dat God van ons opeist, wij hebben geen goede werken die ons Gods gunst kunnen aanbevelen, en wij staan diep in de schuld: ‘Er was een schuldeiser die twee schuldenaars had; de ene was vijfhonderd penningen schuldig en de ander vijftig; en toen zij niets hadden om te betalen, kweet hij hen beide de schuld kwijt.’ (*Lukas 7:41*) Zonden worden schulden genoemd in het Gebed des Heeren. Job zegt dat onze overtredingen geen einde hebben! Alle zonden tegen mensen hebben een einde, maar zonden tegen God hebben geen einde: ‘Wanneer een mens tegen een ander zondigt, de rechter zal hem veroordelen, maar wanneer een mens tegen de HEERE zondigt, wie zal voor hem bidden?’ (*1 Samuël 2:25*).

2. Wij hebben *geen kleding*. Wij mogen smerige lompen hebben, maar naar Gods mening zijn wij naakt. (*Openbaring 3:17*). Job zegt: ‘De hel is naakt voor Hem, en geen deksel is er voor het verderf.’ (*Job 26:6*)

Dit toont de staat van ieder mens die leeft en sterft in zijn zonden. Dit gaat voor ons allen op, naakt voor God, weggeworpen op het open veld (deze wereld) op de dag toen we werden geboren. (vgl *Ezechiël 16*)

3. Wij hebben *geen vrienden*. Als een mens letterlijk arm is en als hij goede vrienden heeft, zo zouden zij hem kunnen opbeuren. Maar geen levende ziel kan ons geestelijk helpen. Tevergeefs is het daarom op mensen te vertrouwen en vlees tot onze arm te maken. Tevergeefs is al hun hulp. De leerstellingen en bevelen van mensen doen geen enkel nut. Zij maken het alleen maar erger. Sommige hebben op de rand van de wanhoop gestaan; en zij zouden in de wanhoop ten onder zijn gegaan, want geen enkel mens die leeft zou het voor hen kunnen doen.

4. Wij hebben *geen verblijfplaats*. De enige verblijfplaats die enig nut heeft is God: ‘Wees Gij mijn vaste woning, waarin ik mij voortdurend terugtrek.’ (*Psalm 71:3*) ‘HEERE, U bent onze woonplaats geweest in alle geslachten.’ (*Psalm 90:1*) Maar wij zijn zonder God en zonder hoop in de wereld.

5. Wij zijn *zonder voedsel*. Wij mogen een gezonde lust voor voedsel en drank hebben, maar hebben niets om het te stillen. Wij kunnen ons niet voeden met de ijdelheden van deze wereld, ook niet met lege omhulsels, noch met een uitwendige godsdienst. Wij zijn ook uitgedroogd van dorst. Wij zoeken levend water, en er is geen; en onze tong weigert door dorst. Dus, zoals u merkt, zijn wij in een betreuenswaardige staat. Hoe hollen wij niet achter iedere prediker aan die wij horen, (tenminste zo deed ik,) om te kunnen ontdekken wat er met ons aan de hand is! Wij zijn geen gezelschap voor de wereld, ook niet voor professoren. Toen ik mij in deze staat bevond kon ik nergens rustig zitten, want ik was er, toen ik tot mijzelf gekomen was, ellendig aan toe, en voelde mijn leven als een zware last, en nooit kreeg ik mijn staat beschreven, totdat de HEERE er mij toe bracht Dhr Huntington te horen, die nu in de heerlijkheid is. Toch deed ik er alles voor om uit deze staat te komen door te luisteren, te lezen, te belijden, te bidden, proberen boete te doen, proberen ruimdenkend te zijn, de mensen en de maatschappij te mijden, en zoveel als ik kon mijzelf te zijn, en deel te hebben aan het sacrament; maar na dit alles was ik nog steeds jammerlijk, ellendig, arm, blind en naakt; en ik wist het, en ik zuchtte eronder dag aan dag. Ik kon toen wat één punt betreft een verschil opmerken bij de broodpredikers, en dat was, hun woord kwam leeg over en had geen inhoud, maar met Dhr Huntington was juist het tegendeel waar. Ik was er volkomen zeker van dat hij het juist had. Toch dacht ik dat de anderen goede heren waren. Dus ik ging door en voor beiden probeerde ik genegenheid op te brengen, maar ik kon het niet. Ik had vaak een opsteker als ik Dhr Huntington hoorde; en ik geloofde een korte tijd (terwijl ik onder het woord zat) dat ik God zocht, toen hij, op een zekere dinsdagnacht, uit deze woorden preekte: ‘Uw hart dat God zoekt zal leven’ (*Psalm 69:32*), maar weldra ging het voorbij en toen werd het met mij erger dan voorheen. Ik ging in die tijd alleen op dinsdagnacht, maar een werkelijke nood dreef mij tenslotte om steeds op de dag des HEEREN te gaan, hoewel het meer dan 8 km van mijn huis vandaan was en ik gedurende de middag onder alle weersomstandigheden over de straten moest zwalken. Maar dit alles was geen probleem voor mij, want ik maakte werkelijk ernst met de zaligheid. God leidde mij in deze tijd terug tot een geestelijke armoede, maar het was zeer donker gesteld met mij aangaande vele dingen. Ik denk niet dat er ooit meer liefde is gevoeld voor een ware dienaar van Christus, dan er is ten tijde als God hem in staat stelt uw zaak in woorden uit te drukken, en bewijst dat u in de voetstappen van de kudde bent. Ik kan nu terugkijken en ik herinner mij goed hoe lief ik Mr. Huntington toen had en zag hem als een engel uit de hemel. Zo verging het mij jaren achtereen.

Maar laat ons nu acht geven op hoe deze armoede wordt gewerkt, en dat in het kort. Ik geloof, dat het niet door de satan wordt gewerkt, hoewel wij vaak tot de slotsom komen dat het zo is. Maar reken er maar op, dat als satan ons onze ware staat zou kunnen tonen hij het niet zou doen, want dit zou tegen hem zelf zijn, en hij is niet tegen zichzelf verdeeld. Daarom zegt Paulus: ‘De god van deze wereld heeft de gedachten van hen die niet geloven verblind.’ (*2 Korinthe 4:4a*) Hij trekt een sluier over alle naties, tenzij het licht van het glorieuze Evangelie op hen schijnt, want zijn werk is, ons in een valse vrede te houden, ofschoon wij in de verbeelding van ons boos hart wandelen. Vandaar dat hij duizend dwaze vermaken heeft uitgevonden om het vlezigen hart te bevallen en te bewaren. Deze armoede wordt niet verkregen door het horen van enig prediker, op zichzelf genomen, nee, ook niet door het horen van een dienaar van de Geest. Als het zo was, dan heeft iemand alleen maar het Woord te horen en hij zou arm van geest worden. Maar velen horen Gods ware dienaren met het uitwendige oor, terwijl zij nooit arm van geest werden en dit nooit zullen worden. Het wordt ook niet op een of ander college of academie verkregen. Nee, want als dit wel zou kunnen, dan

zouden we heel veel ware dienaren hebben, terwijl er nu zeer weinigen zijn die hun ware staat kennen en hun betreurenswaardige situatie. Ook niet wordt het verkregen door de Bijbel en zuivere schrijvers te lezen, gebeden op te zeggen, te gaan naar de gezelschappen, enz. Al deze dingen en nog veel meer, zijn door duizenden waargenomen, en hoe komt het dat zij niet arm van geest zijn geworden? Omdat deze dingen van henzelf onbruikbaar zijn. Zij zijn slechts middelen. 'Maar,' u zegt, 'het is goed om de middelen te gebruiken.' Ja, die middelen die God heeft ingesteld. Maar uiteindelijk, Christus alleen kan ze zegenen.

Maar de manier waarop dit goede werk wordt gewerkt is deze: God vanuit de eeuwigheid verkoos een bepaald aantal mensen in Christus Jezus, en zij komen in de wereld als de rest van de mensheid, allen zijn zij gelijk temidden van de puinhopen van de zondeval. Wanneer de HEERE de bedoeling heeft enigen of meer van hen op een soevereine wijze tot de kennis van hun verloren staat te brengen, zendt Hij op verborgen wijze, of onder het gepredikte Woord of op een andere manier, Zijn Geest in hun harten; en deze goede Geest maakt hen levend en verlicht hen. Nu, zo zeker als u bent geboren, is dit wat het verschil uitmaakt; en niemand zal ooit deze verandering weten dan zij die door God zijn uitverkoren. En door deze twee dingen, leven en licht, worden zij in de tijd kenbaar gemaakt, zowel naar henzelf toe als naar anderen toe. Het leven doet hen zichzelf ervaren, dat zij zijn zoals God zegt dat zij zijn, en wat Hij zegt dat ieder mens in Zijn Woord is. Zodat, wanneer zij op deze manier doorgaan, zij levende getuigen zijn van wat Hij verklaart dat het hart en leven van de mens is. Zij voelen dat zij 'jammerlijk en ellendig, arm en blind en naakt' zijn. Het leven is in hen gekomen, en zij zijn nu niet dood, maar levend in overtredingen en zonden. Daar is een opstanding vanuit hun zonden. Zij voelen diep van binnen de heersende kracht en macht die de zonde heeft; en het ware licht schijnt in hun hart en laat hen trapsgewijs de oude mens zien met al zijn afschuwelijke kenmerken. De Heilige Geest past Gods wet aan het geweten toe, en zij zien als in een spiegel hun verschrikkelijke staat, en dat zij helemaal niet aan de wet kunnen voldoen. Het vereist liefde tot God, en zij ervaren dat zij Hem haten. 'Het bedenken van het vlees is vijandschap tegen God.' (*Romeinen 8:7*) Het vereist ook liefde tot onze naaste, en we zijn 'haatdragend en haten elkaar.' (*Titus 3:3*)

Maar dit alles wordt trapsgewijs gevonden. Het is in velen een zeer bedachtzame onderwijzing. Sommigen gaan jaren door voordat zij dit in hun ervaring beleven. Genade in de wedergeboorte, geloof ik, is een onmiddellijk werk, en de effecten van die genade zijn er, als God het belieft, op een soevereine wijze. Sommigen hebben een vrees voor God, een teer geweten, het mijden van een slecht gezelschap, en een liefde tot Sion. Nu, het leven is in al deze dingen, want 'de vreze des HEEREN is een fontein van leven.' (*Spreeken 14:27*) Het neigt tot leven. Deze teerheid komt ook voort vanuit de liefde. Het mijden van een slecht gezelschap is: 'de dwaze te verlaten.' (*Spreeken 9:6*) Een liefde tot Sion laat zien dat zij niet dood in de zonden zijn maar vanuit die ongevoelige slaap des doods naar een levendgemaakte staat overgegaan zijn, door een liefde tot de broeders. Job, geloof ik, en Hizkia en Cornelius, gingen allen eerst deze weg. Dat op deze manier deze armoede gewerkt wordt komt vanuit de volgende overwegingen.

Wanneer God door de wedergeboorte onmiddellijk een beginsel van genade in de ziel ingeplant heeft, kan deze genade nooit gekend worden alleen als het te voorschijn wordt gehaald. Nu, als de HEERE het wil, kan Hij deze genade te voorschijn halen, zoals ik beschreven heb, en zoals in het geval van Job; of Hij kan de persoon direct in de smeltoven brengen, --zeker, een hete smeltoven, zoals in het geval van de stokbewaarder en anderen. Als dit schriftuurlijk is dan doen we er goed aan om hier acht op te geven. Het is veel beter dan mensen af te wijzen omdat zij niet met een streng wettisch werk beginnen. Nu, indien dit ontkend wordt en u houdt vast aan diepe overtuigingen en louteringswerk vóór de wedergeboorte, hoe bestaat het dan dat zij de beproeving doorstaan, ziende dat zij alleen de oude mens, en geen nieuwe natuur, kunnen hebben? En als u zegt: 'O ja, wij geloven dat zij de nieuwe natuur vóór deze overtuigingen hebben, 'kan God dan niet als een soeverein heer die genade te voorschijn halen op wat voor een manier dan ook die Hij wil? Ja, dat kan Hij en Hij doet dit, en zowel de levens van de Bijbelheiligen als de eigen waarnemingen bewijzen de waarheid ervan.' Dit heb ik nog nooit van enig mens in levenden lijve gehoord, maar de Heere Zelf heeft mij dit laten zien. In het kort komt mijn argument hierop neer, en neem dit van mij aan: allen zullen vroeg of laat door de wet aan het werk gezet worden. Bij sommigen komt het onmiddellijk na de wedergeboorte, maar bij anderen komt het geleidelijk na de wedergeboorte; maar de wedergeboorte is het eerste werk in hen beide. Daarom, aldus zullen velen omwille van deze geestelijke armoede en de totstandkoming ervan lijden, omdat ik, zoals ik u verteld heb, dit al eerder uitgebreid behandeld heb in mijn andere boeken. Ik ga daarom verder naar het tweede punt van bespreking die ik aan het begin gesteld heb.

II. Wat zijn de voordelen die zich voordoen aan de ziel die geestelijk arm is?

1. Het Evangelie wordt alleen aan die ziel verkondigd. U zegt: 'Het wordt aan elk schepsel verkondigd.' Ja, tot het uitwendige oor, maar dat doet geen nut. Dat op zichzelf zal bijdragen aan de veroordeling van hen. Maar het wordt verkondigd in haar kracht alleen aan de armen. Vandaar dat Christus een woord aan Johannes stuurt, dat 'de blinden hun gezicht ontvangen, de doven horen, de doden opgewekt worden, en de armen het Evangelie gepredikt wordt.' (*Mattheüs 11:5*) 'Maar,' zegt u, 'Hij bedoelt hier de letterlijk armen.' Ik weet dat het over het algemeen zo is dat Gods gezin arm is in tijdelijke dingen, maar als u de verkondiging van het Evangelie tot hen beperkt, hoe wordt het dan gepredikt aan elk schepsel? Elk schepsel is niet arm in tijdelijke dingen, maar het woord van Christus moet blijven staan, --tot alleen de arme wordt het Evangelie gepredikt, en de Heilige Geest zal het vergezellen met leven en kracht, aan het hart van die persoon die werkelijk arm van geest is. Inderdaad, het is duidelijk dat Hij de *kracht* van het Evangelie hier bedoelt, want als u acht geeft op de samenhang, dan is daar in de zaken die aan Johannes verteld worden kracht vertoond in het geven van het gezicht, kracht in het geven van het gehoor, kracht in het opwekken van de dode, en kracht in het bijwonen van de verkondiging van het Woord, die de arme van geest ten goede komt. Van dat wat nu gezegd is, is, strikt gesproken, de letter der waarheid niet het Evangelie, noch wordt het beperkt (dit is in de uitwendige prediking) aan de letterlijk arme, want het wordt aan elk schepsel gebracht. Ik weet dat het Evangelie wordt genoemd, dat wil zeggen, het Woord prediken, maar niet in de meest strikte zin. En als u als het ware vijftig jaar onder een ware dienaar van Christus zou zitten, en het Woord niet met kracht aan uw hart toegepast wordt, dan kan men niet zeggen dat u het Evangelie kent. U kunt een hoeveelheid kennis hebben, maar dit is niet het Evangelie. Schrijf ik nu tegen Gods Woord in? Nee! Vandaar dat u leest: 'de natuurlijke mens (en u, na al uw ijdele ambtsuitoefening, bent niet meer) ontvangt niet de dingen van de Geest van God, want zij zijn hem dwaasheid, en ook niet kan hij die kennen, omdat zij op een geestelijke wijze onderscheiden worden; maar hij die wel geestelijk is, (hier is de geestelijke armoede) onderscheidt (zoals het in de kantlijn staat) alle dingen, maar hijzelf wordt door niemand onderscheiden.' (*1Korinthe 2:14-15*)

Maar er kan gevraagd worden: 'Wat is dan wel het Evangelie?' Om deze vraag te beantwoorden zou ik er zo over kunnen uitweiden dat ik er een boek mee zou kunnen vullen. Maar het is nodig om me binnen de perken te houden. Ik sta er altijd naar om zaken in een kleine omvang neer te zetten.

2. Het Evangelie is de kracht die (in het algemeen, maar niet altijd) vertoond wordt onder het Woord dat gepredikt wordt om een arme zondaar te redden. Dat is iemand die arm van geest is. Om hem de kennis van de zaligheid te geven door de vergeving van zijn zonden. Nu geloof ik vast dat de wijze waarop dit plaatsvindt als volgt is: U zult als gewoonlijk het Woord gaan horen onder een volledige ontdekking van de verborgen zonden van uw oude mens, neerslachtig en neergebogen, terwijl u aan alles wanhoopt, met recht arm; en God belooft het (de gestelde tijd is dan gekomen) om het Woord te bekleden met een almachtige kracht, zulk een kracht die de oude mens in zijn geheel verbergt zodat u deze niet ziet noch voelt. De HEERE schijnt volledig en volkomen op de nieuwe mens. Oude zaken, door deze kracht, gaan voorbij, en alle dingen worden nieuw. Deze belofte wordt dan in u vervuld: 'Hij komt naar beneden zoals regen dat doet op het gemaaid gras.' (*Psalms 72:6*) Met het gras wordt de mens bedoeld, en met het maaien van hen het afsnijden van overtuigingen, dat hen in een geestelijke armoede brengt; met de regen versta ik deze kracht, die komt als de stromende regen; en een gezegende oogst ontspruit tot eer van God.

Nu, lezer is dit uw ervaring? Bent u ooit bewust gemaakt van uw verloren staat - ooit ontbloot, en arm van geest gemaakt? En is deze kracht aan de dag gelegd tot uw voordeel, als u zegt: 'Verlos hem van het gaan naar de hel, ik heb een borgsom gevonden?' (*Job 33:24*) Als dit zo is dan hebt u het Evangelie ontvangen, u stemt met Paulus in: 'Ik schaam mij het Evangelie van Christus niet, want het is de kracht van God tot zaligheid.' (*Romeinen 1:16*)

Dit dus is een erg groot voordeel, en behoort alleen toe aan de armen van geest. Vandaar dat u leest: 'Maar hij redde de arme van het zwaard (van gerechtigheid), van hun mond (die sprekers die in het oordeel opkomen om te veroordelen), en uit de hand van de machtige (dat is de duivel); dus de arme heeft hoop (een goede hoop middels genade), en ongerechtigheid doet haar mond sluiten.' (*Job 5:15-16*) Dit Evangelie is de

gerechtigheid van Christus thuis gebracht aan hen die arm van geest zijn, en op hen gelegd. U zegt: ‘U zeurt elke keer weer over deze dingen.’ Ja, en er is niets anders van waarde waarover ik kan zeuren; en als u arm van geest bent dan hoort u dit het liefst. Wat was het dierbaar voor Jozua de hogepriester, die gekleed was in vuile klederen, en satan stond aan zijn rechterhand om hem te weerstaan, toen het bevel werd gegeven zijn vuile klederen weg te nemen en hem te kleden met wisselklederen (*Zacharia 3: 1-5*). Het feit nu, dat Jozua arm van geest was kunt u halen uit deze tekst: ‘Hij (dat is, Christus als een advocaat) zal aan de goede kant staan van de arme, om hem te redden van dat wat zijn ziel verdoemt.’ (*Psalms 119: 31*) Dus de Heere Christus doet satan, de aanklager, zijn plaats verlaten en komt in eigen persoon tot Jozua als een advocaat. ‘Maar,’ zegt u, ‘bent u er zeker van dat dit de rechtvaardigheid van Christus was waarmee Jozua bekleed werd?’ Ja, lees Jesaja 61:10 en vergelijk het met Romeinen 5:19 en u zult zien hoe duidelijk dit is. Nu, ga hier niet aan voorbij, maar vergelijk het, zoals ik zei. Dit dan is het Evangelie. Het is de rechtvaardigheid van God geopenbaard van geloof tot geloof, want Christus is God, de eeuwige Jehova. (*Romeinen 1: 16-17*) Dit was het beste kleed waarmee de verloren zoon werd bekleed, de rechtvaardiging die de tollenaar had toen hij naar huis ging, en het trouwgewaad dat aan de Kerk gegeven werd, zoals Jesaja daarover profeteert.

3. Nog een keer, het Evangelie is de bediening van de Heilige Geest.’ Maar als de bediening van de dood’ (dat is de wet) ‘heerlijk was, hoe zal dan niet de bediening van de Geest (daar is het Evangelie) veel heerlijker zijn?’ (*2 Korinthe 3:7-8*) Nu, deze heilige en gezegende Geest zal zeker in de harten komen van allen die geestelijk arm zijn, om hen van Christus te getuigen, om hen te vertroosten, om in hen Christus te verheerlijken, om aan hen getuigenis af te leggen van hun aanneming, om de liefde van de Vader in hun harten overal te laten schijnen, en hen in staat te stellen te roepen: ‘Abba, Vader!’ (*Galaten 4:6*) Maar wie heeft al deze dingen nodig? Welnu, de arme van geest en niemand anders. Zij hebben Christus’ verzoening nodig om hen schoon te wassen, en Zijn gerechtigheid om hen te rechtvaardigen. Goed dan, de gezegende Geest getuigt van Hem, en openbaart Hem aan hun hart. Zij treuren ook in Sion over hun eigen zonden, die ontelbaar zijn, en om de zonden van anderen: zij treuren naar Christus, en zij zullen vertroost worden. Als dit plaatsvindt, wordt Hij uitnemend dierbaar voor hen, – ‘het Hoofd van tienduizenden en volkomen begeerlijk.’ (*Hooglied 5:10,16*) Dus Hij verheerlijkt Christus in hen; zij hebben vele aanklagers, – het geweten, de wet, satan, het woord der tong, de wereld, de zonde en de huichelaars; maar dit getuigenis stopt de mond van ongerechtigheid en iedere andere aanklager, want het is God Die rechtvaardigt, wie is hij die verdoemt? Opnieuw, de liefde van God de Vader, die alle slaafse vrees uitwerpt: vrees voor de mens, vrees voor duivels, vrees voor henzelf, en vrees voor de dood, dit allemaal heeft de arme van geest. Maar deze liefde bevrijdt hen, zoals David zegt, die arm en behoeftig zijn, vanuit al hun vrees. Zij hebben ook in het bijzonder deze roep ‘Abba, Vader’ nodig. Iemand met een vals vertrouwen kan gemakkelijk deze eis laten gelden, maar zij zijn kinderen die niet zullen liegen; daarom durven zij dit niet te doen, noch wensen zij dit te doen, tenzij zij het kunnen doen in waarheid. Maar wanneer deze volle verzekerdheid van het geloof hen wordt gegeven, zo kunnen zij dit en het geweten stemt er mee in wat zij zeggen. En om u de waarheid te zeggen, als een mens deze eis altijd en ten allen tijde, op de kansel of in een gewoon gesprek, kan laten gelden, dan besluit ik inderdaad dat hij ervan in de veronderstelling is, en niet als een arme van geest. Hij kan zichzelf een bevestigd iemand noemen, zo hij wil, het doet mij helemaal niets. Ik weet dat het niet zo is met de arme van geest.

Zijn nu deze drie dingen geen grote voordelen van de arme van geest?

1. Een eeuwige verlossing, of het Evangelie in haar kracht
2. Een eeuwige gerechtigheid
3. De Trooster, de Heilige Geest, die voor altijd met hen is.

Maar let op; hoewel de geestelijk arme deze grote voordelen heeft, zij sluiten de armoede van geest niet uit. En inderdaad, de eigenlijke natuur van deze voordelen zit in deze armoede, want het maakt deze zegeningen altijd nieuw en zeer geroemd iedere keer als zij genoten worden. Het houdt zulke zielen op zichzelf staand en afgescheiden van deze verdorven wereld, en ervoor dood. God is vastberaden ons steeds weer opnieuw te ontledigen van ons ik door verscheidene noden en dan zijn we arm; hierna genieten we deze zegeningen opnieuw. En zo gaan we door tot onze dood.

4. Een ander voordeel dat alleen de arme van geest toekomt is dit – *zij zullen zich met Christus voeden, het Brood van het eeuwige leven*. Ik durf te zeggen dat u zich vaak verwonderd heeft hoe dat het mogelijk was dat sommigen onder het gepredikte Woord het zo goed konden vinden, terwijl u (hoewel u een inwoner van de berg Sions bent) er schreiend onder vandaan kwam, ‘Mijn magerheid! mijn magerheid! wee mij!’ (*Jesaja 24:16*) Maar men moet hiermee rekening houden. Het is namelijk zo dat, wanneer God zegt: ‘Ik zal haar (of Sions) levensonderhoud overvloedig zegenen’ (*Psalm 132:15*). Hij niet zegt: ‘Ik zal haar met brood verzadigen,’ maar haar *armen*. Daarom, voordat u klaagt, bent u altijd onder een gevoelige waarneming van deze armoede? Laat het geweten spreken. ‘Nou,nee’ zegt u, ‘ik kan dit niet zeggen, want soms voel ik mij lichtvaardig en waardeloos.’ Welnu, u hebt berisping en aanklacht nodig; soms gaat u achter de afgoden aan, die dom en ongevoelig zijn. Zeer goed, hij heeft niet beloofd om zulke mensen te voeden. U hebt loutering nodig om u in een staat van armoede te brengen, en dan zal Hij u voeden. Hij voedt de *arme* van de kudde, zodat u er goed aan doet hier acht op te geven. Nu, om u met Christus te voeden betekent dit, dat het geloof in de daad en in de beoefening levendig is, zodat ik Zijn vlees eet – dat is te geloven dat Zijn lichaam voor mij gebroken is, en Zijn bloed drink – dat is te geloven dat het voor mij gestort is, en ik mij volkomen verzadigd voel, wat ik op andere tijden geheel niet gevoel; maar er wordt iets begeerd wat ik op dat moment niet heb. Armoede van geest is een gezonde, fijne eetlust; en wanneer deze verzadigd is met Christus het Brood des Levens, voel ik mij vol, zoals een hongerig iemand zich letterlijk vol voelt wanneer hij een hartig maal gegeten heeft; en alleen zo voedt de Heere. ‘Hij voedt de hongerige met goede dingen.’ (*Psalm 107:9*) Christus, ons Paaslam, werd voor ons geofferd, daarom laat ons het feest houden. Maar wie behoren er te komen en wie zijn er welkome gasten? Nou, de arme, hij die stilgezet is, de verlamde, de ongeliefde, en de blinde. Vandaar dat er op de grote bazuin van het Evangelie geblazen zal worden. Maar wie is het die er op blazen zal? Niet de prediker, want hij kan alleen tot het uitwendige oor prediken; maar het is de Heilige Geest, want ‘de Heere God zal blazen op de bazuin en zal gaan op de wervelwinden uit het zuiden.’ (*Zacharia 9:14*) Nu dan, wanneer deze bazuin wordt geblazen, zullen zij komen die klaar staan om te vergaan. Uit dit alles kunnen we heel duidelijk opmaken wie het zijn die zich voeden met de Heere Jezus Christus, niet alleen voor het eerst, maar hun hele levensreis door – zij zijn het die de armen van geest zijn. En hoe meer louteringswerk we hebben, hoe meer we van deze armoede zullen gevoelen, nadat het het gewenste effect heeft gehad; en hoe meer armoede, hoe meer eetlust en hoe meer we bij bevinding ons zullen voeden met Jezus Christus, het Brood des Levens: ‘Ik zal haar armen met brood verzadigen.’

5. Een ander voordeel die de armen van geest hebben is dit, *zij kennen de werkelijke waarde van Christus Jezus als een fundament*. Hoe meer u en ik ons voelen zakken in de verschrikkelijke helleput, zoals David deed, - hoe meer wij voelen dat onze hoop verdampt, zoals Jeremia en Job deden, hoe meer wij bij bevinding zullen weten wat Jezus Christus is als het enige fundament. Hier kan men niet op een andere manier achter komen. Het is niet het krijgen van deze ervaring vele jaren geleden, ofschoon het waar is, die mij op Christus als een fundament zal doen blijven rusten; maar het is het krijgen van diepten en hoogten, en daarom, als de ziel deze armoede aanhoudend voelt, zult u soms ondervinden dat zij lager en lager zinkt, alsof het is dat deze in diepe duisternis zal verzinken; de ziel voelt zich als het ware op het zand, maar wanneer de Heere de ziel bezoekt, voelt die zich op Christus de rots, het vaste fundament staan. Dan, opnieuw, zinkt zij, en o, de gevoelens die de ziel heeft! Maar de ziel komt hier weer boven uit. Ik ging zo vele jaren door nadat God mijn ziel in vrijheid gesteld had, en het is een goede, weliswaar smartelijke, onderwijzing met het oog op het vast staan in deze grootse waarheid, dat Jezus Christus het enige vaste fundament is. Nu, onder dit onderwijs gevoelen wij vele dingen om dit fundament te beproeven, want wij hebben een afschrikwekkende kijk op onze eigen harten en levens, de heiligheid en gerechtigheid van God in de wet, satans vurige pijlen, genaamd: ‘de vervloeking van de tiran, zoals een storm tegen een muur aankomt.’ (*Jesaja 25:4*) Christus is in deze tijd verborgen, en wij zien God getooid in Zijn angstwekkende majesteit. O, wat snijdt het bedreigende deel van de Bijbel ons af! Er verschijnt geen weg voor ons om te ontsnappen. Geef nu acht op wat de profeet Jesaja zegt: ‘Wat zal men de boodschapper van de naties antwoorden? De HEERE heeft Sion gefundeerd, en de armen onder Zijn volk zullen op Hem bouwen.’ (*Jesaja 14:32*) En de reden waarom er velen zo lang doorgaan met noch het een noch het ander, zo zou u kunnen zeggen, is omdat zij niet op doeltreffende manier ontbloot zijn tot deze armoede; maar God werkt als een soeverein, en kan niet dwalen. Hoewel, men weet dat goed, daar waar de meeste loutering is, zulke zielen bewijzen wat Christus in al Zijn ambten en verbondshoedanigheden is. Dus de armen van geest moeten geloven in Christus als het Fundament, en de poorten van de hel zullen hen niet overweldigen.

6. Een ander voordeel wat zij hebben die arm van geest zijn is, *zij hebben geen berisping of aanklacht van God*. Als een mens op doeltreffende wijze in het stof is neergedrukt, dan kunt u hem onder de meest ontdekkende verhandeling brengen die ooit gepredikt kan worden, u kunt hem de meest ontdekkende brief die mogelijk is sturen, u kunt hem het meest ontdekkende boek lenen, of hij moge iedere bedreiging van Gods Woord lezen, en hij zal het bij ondervinding beleven dat het een grootse waarheid is wat Salomo zegt: ‘De arme hoort geen aanklacht.’ (*Spreuken 13:8*) (Ik heb Mr. Huntington horen zeggen, dat er maar twee wegen zijn bij ondervinding waarop wij vrij van aanklacht kunnen staan, de ene is armoede, en de andere is liefde: ‘Want wij zijn onberispelijk voor God in de liefde,’ (*Efeze 1:4*) en ik geloof dat hij gelijk had. Wat is het dat God beweegt om een welgevallen te hebben aan de mens? Nou, de duivelse trots van onze harten. Alleen door trots komt er een conflict. Maar wanneer Hij ons neergedrukt heeft en we liggen diep in het stof, dan komt het antwoord er, en Hij twist niet meer totdat deze ellendige trots opnieuw de kop opsteekt; want alleen, (let hier op,) alleen door trots komt er twist, zodat u gemakkelijk kan ontdekken hoe de zaken in hun werk gaan. Als u voortdurend een berisping onder het gepredikte Woord krijgt, snel dan niet er vandaan en zeg niet dat de prediker u in gebondenheid brengt; nee, het is uw trots. Ware u arm van geest, u zou niets hiervan horen, want zij horen geen aanklacht.

7. Een andere voordeel die de armen van geest hebben is: *God in Zijn drie Personen woont in hun harten*. God de Vader; ‘Zo zegt de HEERE, de hemel is Mijn troon, en de aarde is Mijn voetbank: waar is het huis dat u voor Mij bouwt? En waar is de plaats van Mijn rust? Want al deze dingen heeft Mijn hand gemaakt, en al die dingen zijn geweest, zegt de HEERE: maar naar deze man zal Ik zien, zelfs naar hem die arm en van een berouwvolle geest is.’ (*Jesaja 66:2*) En God zegt, ‘Ik woon in de hoge en heilige plaats, bij hem ook die van een berouwvolle en een nederige geest is.’ (57,15)

Verder, God de Zoon woont bij hen. Vandaar dat Hij zegt: ‘Leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en u zult rust vinden voor uw ziel.’ (*Matthéüs 11:29*) ‘Vind rust in de HEERE,’ (*Psalm 37:7*) zegt David. Maar twee kunnen niet samen wandelen behalve als zij het met elkaar eens zijn. De HEERE vertoonde een wonderlijke nederigheid. ‘Hoewel Hij rijk was, werd Hij toch omwille van ons arm.’ (*2 Korinthe 8:9*)

Ten slotte, de Heilige Geest, als een duif, onschuldig en onschadelijk, woont in hen. Vandaar dat ons verteld wordt dat wij de Geest van God niet zullen bedroeven. Zachtmoedigheid, vriendelijkheid en nederigheid zijn Zijn vruchten. En Hij woont ook als een Trooster in allen die arm en berouwvol zijn. Dus God woont bij de armen. De liefde van de Vader wordt gevoeld in het verbinden van hun gebroken harten, want barmhartigheid is de band van alle volmaaktheid; de Zoon spreekt van vrede en geeft hen rust: ‘Leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en u zult rust vinden in uw ziel;’ zij wandelen samen en zijn het met elkaar eens; en de Heilige Geest bewerkt zachtmoedigheid, vriendelijkheid, en nederigheid in hen—deze, met al de andere gunsten, zijn Zijn vruchten. Zo zijn zij levende tempels van de Heilige Geest, een verblijfplaats van God door de Geest.

8. Een ander voordeel die de armen van geest toebehoort, is: *zij zijn in gebed zeer gemeenzaam met God*. Salomo zegt, ‘De arme gebruikt smeekbeden.’ (*Spreuken 18:23*) Nu is er iets zeer bijzonders aan dat woord smeekbeden. Als een bedelaar u aalmoezen vraagt, en u negeert hem, zal hij waarschijnlijk weg gaan, soms verontwaardigd of misschien iets tegen u mopperend. Nu, zulke letterlijk armen zijn niet arm in eigenlijke zin. Maar als een andere bedelaar naar u komt, en met heel veel moeite u smeekt, doordat hij zijn ware behoeften vertelt, en op een eerlijke manier u de minste bijstand afsmeekt; hij met een droefgeestig oog kijkt, en doet het niet op een vergaande brutale manier, toch is hij er afkerig van, door zijn werkelijke nood, om weg te gaan; dit noem ik smekend verzoeken. En dit is de manier die de arme van geest gebruikt voor de troon der genade. Zie de tollenaar, hoe verschilde was hij met de Farizeeër! Er wordt van hem gezegd, dat hij zichzelf vernederde. Ook Hanna, was iemand die arm van geest was; en Abraham: ‘Nu heb ik mij voorgenomen om tot de HEERE te spreken, ik die niets dan stof en as ben.’ (*Genesis 18:27*) David verstond deze armoede van geest goed, en zegt, ‘Deze ellendige (doelend op zichzelf) riep, en de HEERE hoorde hem, en verloste hem uit al zijn benauwdheden.’ (*Psalm. 34:6*) ‘Ik ben arm en behoeftig, toch denkt de HEERE aan mij.’ (*Psalm 40:17*) ‘Ik smeekte om Uw gunst met mijn hele hart.’ (*Psalm 119:58*) Drie dingen worden beoefend waar deze armoede van geest is, om zo de HEERE ernstig te kunnen bidden. Namelijk: dringende behoeften stapelen zich op, iedere vlucht poging ontbreekt, en de Geest komt onze zwakheden te hulp. O, hoe smeken dan zulke mensen in nederigheid, zoals Jacob, of de vrouw uit Kanaän, die zichzelf een hond noemde, en smeekte om de kruimels! O! Het is een gezegende zaak om recht vernederd te zijn! Zo

iemand krijgt vele kleine beetjes voedsel, daar zij met deze kinderlijke geest begunstigd zijn om de HEERE af te smeken. Velen lijden letterlijk zeer veel door toedoen van hun grootsheid; zij kunnen het niet verdragen om zich te onderwerpen; en ik ben er zeker van dat het zo geestelijk is, want ‘God weerstaat de hoogmoedige, maar Hij geeft genade aan de nederige.’ (*1 Petrus 5:5*)

9. Een ander voordeel die de armen van geest hebben is dit: *zij worden verhoogd*. Wat die verhoging betreft, ik bedoel het niet in tijdelijke dingen, hoewel dit soms het geval is, zoals bij Job, na die lange en pijnlijke kwelling; en Daniël werd ook geweldig verhoogd. Maar hoewel dit het geval is geweest met Jozef, Abraham, David, en Salomo, ik zeg, hoewel het het geval was en is, toch is het niet in het algemeen zo; nee, vandaar dat ‘God de armen van deze wereld heeft uitgekozen.’ (*Jakobus 2:5*) Maar wat die verhoging betreft, en het voordeel ervan, ik versta het geestelijk, overeenkomstig wat Hanna ervan zegt in haar lied, ‘Hij verhoogt de arme uit het stof, en haalt de bedelaar van de mestvaalt af, om hen onder de prinsen te plaatsen en hen de troon van eer te doen erven.’ (*1 Samuël 2:8*) Dit is een werk dat hier beneden is begonnen; want nadat een ziel goed vernederd is in het stof, zal God hem verhogen, hierin dat Hij hem zal begunstigen met begrip en gevoel van de geest der aanneming. Een prins is letterlijk een zoon van de koning, van een hoge rang en grote macht; maar deze prinsen zijn zonen van de Koning der koningen, aangenomen in Zijn gezin, erfgenamen van de belofte gemaakt, erfgenamen van de gerechtigheid, erfgenamen van de zaligheid, erfgenamen van het Koninkrijk van God, erfgenamen van de genade des levens, erfgenamen van de heerlijkheid,’ erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Jezus Christus.’ (*Romeinen 8:17*) Is dit nu geen verhoging? Ja, en zij voelen het ook zo; want zij genieten de vrijheden en voorrechten van Sion volledig. Zij zullen de troon van eer beërven, en regeren over alle vijanden; want prinsen zullen met gericht regeren. Dit doen zij terwijl zij hier beneden zijn, en zullen dit meer doen in de andere wereld. ‘Weet u niet dat de heiligen de engelen zullen oordelen?’ (Lees Psalm 149: 4-9.) Zij zullen als overwinnaars zitten met Christus op Zijn troon. Nu, de voorsmaak van al deze gelukzaligheid wordt het meest in deze wereld door de arme van geest genoten. Zij kennen meer dan anderen het geluk van de meer stralende en betere wereld. Maar gelet op de goederen van deze wereld, zijn zij veel beter af zonder hen; want wereldlijke rijkdom doet mensen overdrachtelijk de hoogte ingaan. Het is beter een leven van geloof en van dag tot dag in nederige afhankelijkheid aan de Almachtige te leven, dan de rijkdom van deze wereld te hebben. Dit is de beste grond voor een Christen om in te groeien, en het bevordert de armoede van geest. ‘Vóór de eer is er de nederigheid,’ (*Spreuken 18:12*) niet alleen bij het begin, maar ook aan het eind van onze levensloop. Inderdaad het is noodzakelijk; want nieuwe wijn moet in nieuwe flessen gedaan worden, zodat beide bewaard worden. Deze nieuwe wijn is de liefde van Christus; ‘Uw liefde is beter dan wijn.’ (*Hooglied 1:2*) Een verbroken hart is een nieuwe fles; dit is de armoede van geest. Deze liefde van Christus verrijkt en veredelt de ziel, en draagt hem boven deze ijdele wereld uit; zodat hij hoog woont, en de Koning is ‘als gebonden op Zijn galerijen’.

10. Een ander voordeel die zij, de armen van geest, hebben is: *het Koninkrijk van God is van hen, en zij zijn de gezegenden van God*; want zo zegt onze Heere, ‘Gezegend zijn de armen van geest, want hun is het Koninkrijk der hemelen.’ (*Matthéüs 5:3*)

Ik zal hier zes zegeningen noemen waarvan zij die arm van geest zijn genieten. Ik zei u eerder al dat de armen het Evangelie kennen dat aan hen gepredikt is. Nu, al deze zes zegeningen komen tot hen via het Evangelie, als de vrucht en het resultaat van het feit dat zij reeds gezegend zijn met alle geestelijke zegeningen in hemelse zaken in Christus, toen zij in Hem werden verkoren van eeuwigheid af aan. Toen was het dat dit Koninkrijk werd bereid in Gods eeuwige bestemmingsplan. De godsdienst van Jezus Christus, zoals u merkt, is van een zeer oude datum. Nu laat ons dit alles testen door het Woord van God, dat is maatgevend; en moge de Geest ons leiden in alle ware waarheid!

1. De armen van geest worden *zeer gezegend met een begrip van gratie, of de vergeving van de zonden*. En inderdaad zij hebben dit nodig; want zij hebben een dergelijke diepe gewaarwording van de zonde, en hun armoede ligt hierin dat zij enkel zonde zijn. Het is gemakkelijk het zo te zeggen; vele hypocrieten hebben dit op het puntje van hun tong liggen; maar het is alleen de arme die het *bevindelijk* kan zeggen: ‘Van de voetzool af tot de hoofdschedel toe ben ik vol wonden, zweren en etterende bulten.’ (*Jesaja 1:6*) Geen levend mens kan dit bevindelijk zeggen, nee, niet de uitverkorenen van God, ofschoon zij door genade geroepen zijn, behalve dan zij die op het ogenblik levend zijn in hun geestelijke armoede, wat niet altijd het geval is. Dit is de oorzaak van het feit dat zij zo weinig leven vanuit Jezus Christus als een Fontein geopend

tegen zonde en onreinheid. Ik zeg u: 'Ik denk dat u te ver gaat als u zegt, zelfs niet de uitverkorenen van God, ofschoon zij door genade geroepen zijn.' Ik antwoord hierop dat Job niet het gevoel van geestelijke armoede kende toen hij pochte, zoals hij deed in het 31^{ste} hoofdstuk; daarom zegt men dat hij rechtvaardig was in eigen ogen. Toch werd hij geroepen door genade. Maar na vele louteringen, toen hij het uitriep: 'Jazeker, ik ben verachtelijk!' (*Job 39:37*), op dat moment was hij arm en behoeftig, en Christus als een Fontein die reinigt werd dierbaar voor hem. Noch was het armoede van geest die Petrus deed zeggen, 'Hoewel alle mensen u verlaten, Ik verlaat u niet;' maar na zijn val toen de Heere naar hem omkeek en hij bitter weende, was dit de geestelijke armoede. Hij had Christus als een Fontein nodig om hem van alle zonden te reinigen. 'Gezegend is hij wiens overtredingen zijn vergeven, wiens zonde bedekt is.' (*Psalm 32:1*)

2. Een andere zegen die de armen van geest toebehoort is: *toegerekende gerechtigheid*. Nu, hoewel u deze zegen keer op keer in het gemoed kan hebben genoten, toch, laat mij het vragen, gaat niet altijd de geestelijke armoede er aan vooraf? Zoals, bijvoorbeeld, wanneer u andermaal in Gods licht ontdekt dat al uw gerechtigheden slechts vuile lompen zijn, maar u weet dat u zo uit het gemoed kunt spreken alleen wanneer u arm van geest bent; op andere momenten zoals u zegt, komt het voort uit ervaringen in het verleden en verstandskennis; maar eenmaal arm van geest, wat een ongoddelijke, verachtelijke, minderwaardige stakkers gevoelens wij ons! Als Agur, die zei: 'Ik ben onvernuftiger dan ieder ander.' (*Spreuken 30:2*) Goed, hier is een heerlijk kleed, zelfs de gerechtigheid van de Heere Jezus Christus, en u zult u er met de Vroege Kerk in verheugen iedere tijd wanneer u leeg bent van uzelf, of geestelijk arm en behoeftig; 'Evenzeer ook David de zaligheid van de mens beschrijft die God de gerechtigheid toerekent zonder de werken.' (*Romeinen 4:6*)

3. Een andere zegen die de armen van geest zullen genieten is: *levend water*. Ik kan niet geloven dat deze belofte wereldwijd aan alle soorten dorstige mensen is gedaan, of voor iedere eetlust, zoals Dr. Watts zegt:

*'Welaan! Alle gij hongerige, stervende zielen,
die zich voeden met de wind,
en zich tevergeefs inspinnen met aardse hulpjes,
om een leeg gemoed te vullen;*

*De eeuwige Wijsheid heeft bereid
Een feestmaal om de ziel te doen herleven,
En nodigt uw smachtende eetlust uit,
Tot het smaken van een rijk voorziene dis.'*

Wat! Is de belofte gedaan aan mensen die zich met de wind voeden? Nee, nooit! Gods Woord is tegen een dergelijke algemene uitnodiging. Nee! Maar hij is correct gedaan in het volgende vers:

*'Welaan! U die snakt naar levende stromen,
Hier kunt u uw smachtende dorst lessen.'*

Ja, want zij zijn arm van geest. Hun tongen falen vanwege dorst. 'Ach,' zegt u 'ik ben gewend te drinken bij de fonteinkop; maar ik heb me zo intens in deze wereld en in haar geest ingedronken; Ik ben zo koud voor Sion en haar zaak; zo dom, onbezorgd, en ongevoelig, dat ik mij in 't geheel nauwelijks zorgen maak over deze dingen. Ik ben er zeker van dat ik dit levende water nodig heb.' Ik zeg, u bent er niet zeker van. U hebt veel loutering nodig die u eerst een gezonde smaak geeft, en dit zal u tot een goed verstaan ervan brengen. Dan zult u arm van geest zijn, en zult een verse voorraad van dit levend water hebben; want Christus zegt: 'zo iemand dorst, hij kome tot Mij en drinke, en uit zijn binnenste zullen stromen van levend water vloeien;' (*Johannes 7:37-38*) 'En de Geest en de Bruid zeggen: Kom; en laat degene die hoort zeggen: Kom; en die maar komen wil, (gewillig gemaakt vanuit een diep gevoel aan gemis) laat hem nemen van het water om niet' (*Openbaring 22:17*). De arme van geest zal daarvan genieten: 'Als de dauw van Hermon, en als de dauw die nederdaalt van het gebergte Sion; want daar beval de HEERE de zegen, ja het leven tot in eeuwigheid.' 'Maar,' zegt u: 'hebben zij niet te allen tijde dit geestelijk leven?' Ja, maar de voorwerpen van dit leven laten een groot onderscheid zien. Het is leven dat de zonde een ellendige last doet zijn, en dat doet

me deze gezonde smaak ervaren. Maar het leven waarover ik spreek, is als de zonde wordt verwijderd en onze smaak wordt bevredigd. Dit zijn stromen die vloeien uit de Fontein, die de stad van God verheugt. Het voorwerp van de ene stroom is een verbroken wet en onze zonden, vergezeld door een geest die wettisch bezig is; maar het voorwerp van de andere is een verzoend Vader in Christus Jezus, en ondersteund te worden met een vrije geest, en God te dienen in nieuwhed van de ziel.

4. Een andere zegen die de armen van geest zullen genieten is, *gesteld te worden in vrijheid vol van geluk*, de aankondiging die men ‘het vreugdegeschal’ noemt. ‘Gezegend zijn zij die het vreugdegeschal kennen; zij zullen wandelen, o HEERE, in het licht van Uw aangezicht; in Uw Naam zullen zij zich verheugen de hele dag, en in Uw gerechtigheid zullen zij verhoogd worden.’ (*Psalm 89:16-17*) Dit geschal is een aankondiging van vrijheid voor de ziel die zichzelf gevangen voelt, en boven hoofd en oren in de schuld. Daar is een Verzekering om alles te voldoen wanneer de ziel een arme mislukkeling is of platzak, maar niet eerder. O, hoe welkom is dit geschal voor zulk een ziel! Om alles opgehelderd te krijgen! En nog eens: daar is een eeuwigdurende gerechtigheid voor de naakte ziel. O, dit is een gezegend geschal. Zeker! Er is een fontein om de smerige ziel te reinigen, en zaligheid voor de verloren ziel; en de arme van geest ontvangt deze blijde berichten van harte. Maar als u en ik niet arm van geest gehouden worden, zullen deze dingen door ons niet hoog gewaardeerd worden; want we zullen ik-gericht zijn en als het ‘ik’ groeit dan neemt Christus af. Vele goede mensen beperken deze armoede tot het eerste werk, als God het ‘ik’ ontbloot en de zondaar ontledigt; maar als u de voorrechten van een burger van de berg Sion wenst te beleven, dan moet u van dag tot dag arm gehouden worden,-- u moet geen stok in de hand hebben, maar voortdurend deze geestelijke voorraad uit de volheid van Christus Jezus ontvangen. Daarom, hoe meer u van deze armoede weet, hoe meer u zult weten van dit blijde geschal. Dit is de volheid van de zegen van het Evangelie des vredes.

5. Een andere zegen die de armen van geest genieten, wordt *stromen van zegen* genoemd (Ezechiël 34:26) waardoor ik versta een overvloed aan genade, een overvloed aan zaligheid, een overvloed aan vrede, een overvloed aan vergeving, een overvloed aan gerechtigheid, een overvloed aan voorzienigheid, en een overvloed aan leven – kortom levend water. Maar wie zullen deze stromen van zegen ontvangen? Welnu, hun eigenschappen worden omschreven. Zij worden verstrooid op een bewolkte en donkere dag; zij zijn verloren, afgedreven, gebroken en ziek; zij worden gedwongen om te eten wat onder de voeten is vertreden, en te drinken wat zij met hun voeten hebben bevuild; zij zijn ongezond, en zijn letterlijk aan de kant gedrukt. U kunt de hele beschrijving in Ezechiël 34 lezen. U kunt er zien hoe arm en verarmd zij waren voordat zij deze stromen ontvingen; en zo zullen zij altijd zijn, want God doet niets tevergeefs. Inderdaad, er is een eigenschap in God die alzo met ons van doen heeft; want Hij geeft Zijn zegeningen aan de armen die Hem nodig hebben, en wat kan er meer betrouwbaar zijn? Waarlijk, Hij doet alles goed.

6. Ten slotte, een andere zegen die de armen hebben is *vrede*; ‘De HEERE zal Zijn volk zegenen met vrede.’ (*Psalm 29:11*) En wie geniet deze vrede, dan de arme van geest? Hoe kwam Hizkia tijdelijk de genieting van deze vrede te verliezen? Nou, zijn hart werd verheven in de wegen des HEEREN en hij vergold God niet naar alles wat God aan hem gedaan had; daarom: ‘vóór de vrede had hij grote bitterheid.’ (*Jesaja 38:17*) Armoede van geest haat de duivel, want het iets dat heel niet bij hem past; daarom zet hij zich altijd in om ons met dit of dat opgeblazen te maken teneinde ons geluk en vrede te vernietigen, dat wij op een afstand komen te staan van onze beste en enige ware Vriend. Een mens die arm van geest is, is iemand die klein is in eigen oog, en die anderen meer acht dan zichzelf. Iedere gunst die hij ontvangt van de HEERE, voor ziel of lichaam, komt hem groot voor, hoezeer het bij anderen als onbelangrijk overkomt. Het zien en het gevoel dat hij voortdurend heeft van zijn verdorven natuur, zowel als zijn misstappen en struikelingen, houdt hem laag, en hij verwondert zich over de lankmoedige genade van God, zodat Hij hem niet als een bodembedekker komt af te snijden. Nu, zulk een ziel wordt begunstigd met deze vrede, wat aangeeft dat hij vergeving ontvangt, gerechtvaardigd wordt, en in Christus de Beminde wordt aangenomen. Hij wandelt met God, zoals Levi deed, in vrede en billijkheid. Hij leeft boven de wereld; en hoewel hij zichzelf eenvoudig, dwaas, zwak, weerloos ervaart en op iedere wijze ongepast voor deze wereld, toch leidt de HEERE hem; ‘De HEERE bewaart de eenvoudigen; (zegt David:) Ik werd neergebogen en Hij hielp mij uit.’ (*Psalm 116:6*) Elk natuurlijk mens is een vreemde van deze vrede: ‘Verwoesting en ellende zijn op hun wegen, en de weg van vrede hebben zij niet gekend.’ (*Romeinen 3:16*) Maar Gods uitverkorenen worden genoemd ‘zonen van vrede;’ en als zij deze armoede van geest gevoelen, dan voelen zij vrede met God door toedoen van onze Heere Jezus Christus; vrede met Christus die de Vredevorst is en Die hen deze vrede geeft: ‘Mijn vrede laat

Ik u, Mijn vrede geef Ik u; maar niet zoals de wereld haar geeft geef Ik haar u.' (*Johannes 14:27*) Deze vrede is een vrucht van de Heilige Geest, die in hen woont en haar bewerkt: 'De vruchten van de Geest zijn liefde, vreugde, vrede.' (*Galaten 5:22*) Zij zijn in vrede met Gods gezin: 'Hebt vrede onder elkaar.' (*1 Thessalonicensen 5:13*) En het is hun begeerte, zoveel mogelijk, (maar niet ten koste van de waarheid,) om in vrede te leven met alle mensen. Alzo is het duidelijk dat de arme van geest met deze zes zegeningen begunstigd zal worden op een bijzondere wijze, omdat de armoede van geest het hoogst haalbare op de school van Christus is, een geschikte grond voor de genade om in te groeien; en iedere onvoorwaardelijke belofte in Gods Woord behoort aan zulk een persoon toe. O, dat u en ik, lezer, voortdurend op dit kenteken de nadruk mogen leggen, voor de grootsheid van onze hoge roeping door God in Christus Jezus!

Nu, wanneer het Evangelie in haar kracht wordt gepredikt, vloeien al deze zegeningen in het hart van de armen van geest. Bijgevolg de volgende Schriftplaatsen:

1. Vergiffenis: 'En zij predikten de vergeving der zonden.' (vgl *Handelingen 13:38*)
2. Gerechtigheid: 'En Noach was een prediker van gerechtigheid.' (vgl *2 Petrus 2:5*)
3. Leven: 'Ga (zegt de engel tegen Petrus) en predik de mensen al de woorden van dit leven.' (vgl *Handelingen 5:20*)
4. Het vreugdegeschal: 'Uit u schalt het woord;' 'Zij gingen heen en werkten, en de HEERE werkte met hen, Hij bevestigde het Woord met tekenen.' (vgl *Markus 16:20*)
5. Stromen van zegen: 'Hij zal als de regen naar beneden komen op het gemaaid gras, en als stromen die de aarde bevochtigen,' (*Psalms 72:6*) in een gepredikt Evangelie; 'Laat vallen, hemelen, van boven, en laat de luchten gerechtigheid neergieten.' (*Jesaja 45:8*)
6. Vrede: 'Predikende vrede door Jezus Christus, Die Heere is van allen.' (vgl *Handelingen 10:36*) Alzo wordt er leven en onsterfelijkheid aan het licht gebracht door het Evangelie.

Maar, voordat ik besluit met dit onderwerp, zal ik een paar van de vele benauwdheden en moeilijkheden opnoemen waarin deze armen kunnen komen; die een voorbereidend werk in hen bewerken, en hen arm van geest doet zijn. Hoe meer zij de dingen die ik zal noemen ondervinden, hoe armer zij zullen zijn; en zij zijn nu juist die personen die recht hebben op iedere nieuwe verbondszegen, overeenkomstig de Bijbelse waarheid.

1. *Een arme, zwakke, en krachteloze tabernakel*, wanneer God Zijn slaande hand op het lichaam legt. Hoewel deze slagen zelf ons niet vernederen, toch wanneer zij geheiligd worden, zo blijken zij grote zegeningen te zijn. Jobs lichaam werd bedekt met zweren van zijn hoofd tot zijn voeten, en Hizkia werd ziek en had een zweer; niettemin oogsten beide mannen voordeel ten slotte. En ik heb mij ten zeerste vernederd in het stof onder lichamelijke slagen. Ik ben als een klein kind geweest, jong, bescheiden en arm van geest; en toch dankbaar voor het kleinste teken ten goede of in Gods voorzienigheid of in Gods gunst. Terwijl ik dit zo schrijf, drukken deze dingen zwaar op mij. De voorzienigheid benauwt en alles lijkt zeer donker; mijn lichaam is zeer zwak en ziek, zeker; maar op het moment gevoel ik geen bemoedigingen, ik gevoel mij daarentegen arm van geest. Vandaag ervoer ik de Geest van kracht toen ik in gesprek was met een paar vrienden. Zeker geeft God ons, in de smeltoven van lichamelijke slagen, bij tijden een zoete bemoediging, en nadere toegang tot Hemzelf. Ik heb hierin toentertijd een zoete gemeenschap en broederschap met de Heere Jezus Christus gehad.

2. *Een heldere ontdekking van ons leven in de wegen der zonde*, in het bijzonder als God ons uitvoerig te lijden geeft. Terwijl de Heilige Geest op bijzondere ogenblikken dit in de geest brengt, zal het ons met zelfverachting vervullen; zoals er geschreven staat: 'Dan zult u uw eigen boze wegen gedenken die niet goed waren, en veracht uzelf in uw eigen oog voor uw overtredingen, wanneer Ik jegens u bevredigd ben, zegt de HEERE.' (*Ezechiël. 36:31*) En dit kunt u zien in het geval van Paulus; vandaar dat hij zegt: 'Die voorheen een godslasteraar, en een vervolger was, en een die schade toebracht; maar Ik ontving genade, omdat ik het onwetend en in ongeloof gedaan heb;' (*1 Timothéüs 1:3*) 'Dit is een betrouwbare uitspraak, en waard om door iedereen aangenomen te worden, dat Jezus Christus in de wereld gekomen is om zondaren te redden, van wie ik (ik was? Nee; van wie) ik de voornaamste ben.' (*1 Timothéüs. 1: 13-16*) Wat! Leeft u nog steeds in zonde en bevalt u dit? 'Nee; maar ik ervaar dat de zonde zal werken in iedere snaar van mijn ziel, en dit is een pijnlijke plaag voor mij.' Ik ben er zeker van, wanneer we terugkijken en onze vroegere

vrienden in het verkeerde zien, hoe zij in hun zonden neergeveld zijn, en dat soevereine genade *ons* vasthield, dan is dit zeer vernederend; het brengt ons in het stof, en wij gevoelen ons arm van geest.

3. *Wanneer wij opnieuw terugvallen in onze onreinheid van onze oude natuur sinds wij de HEERE hebben leren kennen*, of in het openbaar of met het hart. Wanneer deze in onze gedachten zijn gekomen, en Gods lankmoedige genade jegens ons doordat Hij ons nog steeds spaart, ons nog steeds geneest, ons nog steeds verdraagt; en ons zulke hartelijke uitnodigingen geeft, zoals hij in Zijn Woord doet, om nog steeds tot Hem terug te keren, ter bevestiging dat Hij voor ons nog steeds Dezelfde is, hoewel wij achter onze afgoden zijn gegaan en onze ware en enige Vriend hebben verlaten,--O hoe zal dit het hart doen smelten, en ons aan Zijn dierbare voeten brengen, onze eigenlijke plaats! Vandaar dat Petrus, na zijn val, toen de Heilige Geest in zijn herinnering bracht wat Jezus tegen hem had gezegd dat eer de haan zou kraaien hij drie keer Hem zou verloochenen en Jezus keek naar hem: 'hij naar buiten ging en bitter weende.' (*Lukas 22:62*) Ach! Niemand kan vertellen wat een vernederende zielsbevinding het is om in te verkeren, alleen zij die het ervaren! Wanneer Gods lankmoedige genade onze ellende bezoekt en ons laag in het stof brengt, is dit de ware armoede van geest.

4. Een kind van God heeft een zonde die hem meer dan enig ander plaagt, en waarin hij steeds weer heimelijk valt, een overheersende zonde, een hardnekkige zonde. Deze zal hem zeer vernederen, en ligt als een kankerworm op de bodem; zodat, wanneer hij bij tijden met geestelijke hoogmoed opgeblazen wordt door toedoen van enige verworvenheden, zoals wonderbaarlijke gunsten, ervaringen, giften, of bekwaamheden, deze beproeving plotseling op hem komt en terwijl hij in deze valt en door zijn eigen lusten afgezonderd en verleid, dit al het overige bederft, en doet hem wenen en kreunen tot de HEERE dat de zonde geen heerschappij over hem moge hebben maar dat genade moge regeren, dat de HEERE zijn overtredingen zou matigen, dat de genade van de HEERE voor hem voldoende zou mogen zijn, en dat hij van al zijn vuilheid, afgoden en onreinheid gereinigd mocht worden. Hij bidt nu dat God een rein hart zou willen scheppen en een oprechte geest in hem vernieuwen. O, hoe bang zijn zij ervoor dat de zonde regeert! Noch kunnen zij geloven dat iemand van Gods gezin in dezelfde zonde uitglijdt en valt zoals zij doen. E.W. werd op deze manier geplaagd, en zij noemt het de hoofdzonde, de allerbelangrijkste.

Nu, laat mij terloops iets zeggen ter bemoediging van een dergelijke arme ziel. Neemt dan waar, ofschoon u deze ene bijzondere zonde voelt, die u niet aan uw meest nabije vriend op aarde niet kan vertellen, en dit is een pijnlijke beproeving voor u, toch herinnert u zich dat dezelfde beproeving, hoe vreemd het ook moge klinken aan uw broeders eigen is; en u voelt haar werking meer of minder tot aan uw dood. Dit dient u bij uw boezemzonde in gedachten te houden, om u gevoelig te houden bij uw uiterlijke zwakte; en het is aan u dat u het niet mag laten heersen over Gods erfenis, maar heb een milde sympathie en medelijden met de zwakken, daar u beseft zelf ook in het vlees te zijn.

Nu, ik beschouw het dusdanig, dat Jabes op dit pad gewandeld heeft voor een lange tijd; en hoewel men zegt dat God hem dat wat hij vroeg verleende, toch kan ik niet geloven dat het een definitieve bevrijding ervan was, want die zal er niet zijn tot de dood, nog meer dan die van Hanna, toen zij zei: 'Zij ging heen, en haar aangezicht was niet meer droevig.' (*1 Samuël 1:18*) Maar denkt u dat zij daarna nooit meer droevig was terwijl zij in de wereld was? En dat het kwaad Jabes nooit meer bedroefde? Nee; dit is de betekenis er niet van. Bevinding in ons, en waarneming bij anderen, samen met de klachten van de Bijbelheiligen, is een overduidelijke tegenstelling met zulk een opvatting.

Ik vertelde u enige tijd terug, dat de armen smeekbeden gebruiken; en hoe duidelijk u deze smeekbeden in het geval van de arme Jabes kan zien! 'O! (er is het vurige verlangen van zijn ziel om volkomen bevrijd te zijn van de kracht van de zonde) dat Gij (hier kunt u zien waar al zijn hoop ligt met name, in de HEERE God van Israël) mij inderdaad zou zegenen, (hij wist dat God de mens zou kunnen zegenen met gezondheid, kracht, rijkdom, en eerbewijzen van voorbijgaande aard; maar hij wenst *inderdaad* gezegend te worden---dat is, met een uiting van Gods vergevende genade in de ziel) en verruim mijn landstrook, en dat Uw hand met mij zou mogen zijn!' (*1 Kronieken 4:10*) Het doet er niet toe welke verruiming van landstrook wij uitwendig hebben, als het hart ineengedrukt wordt met pijnlijke banden. David spreekt van het hart dat verruimd wordt, en ik ben er geheel van overtuigd dat Jabes dat bedoelt, en hij zou het gezegd hebben ware hij nu in leven. Vandaar ook dat David zegt: 'Ik zal de weg van Uw geboden lopen, wanneer U mijn hart verruimd zult hebben.' (*Psalms 119:32*) Wij lezen in het boek Deuteronomium, dat Israël geen gedesemd brood binnen al

haar landsgrenzen mocht hebben. Wat betekent dit in een geestelijke zin? Jazeker, zuurdesem betekent kwaadwilligheid en verdorvenheid, en waar is de landstrook voor een dergelijk zuurdesem? Ik antwoord, het hart. Vandaar dat Paulus zegt: 'Niet met het zuurdesem van kwaadwilligheid en verdorvenheid, maar met het ongezuurde brood van eerlijkheid en waarheid.' (1 Korinthe 5:8) Alzo is het duidelijk dat landstrook, in een geestelijke zin, soms het hart betekent. Jabes antwoordt eerlijk ook dat de HEERE met hem zou zijn, en 'dat U (let hier op) dat U (Die alle macht heeft) mij zo van het kwaad zou willen bewaren, dat het mij niet zal bedroeven!' (1 Kronieken 4:10) Voordat er een pijnlijke smart is zal er nooit een hartelijk gebed zijn om bevrijding. Alzo een persoonlijke boezemzonde zal ons vernederen en omlaag drukken, en houdt ons arm van geest.

5. Tot besluit. *Gods verscheidene beproevende bemoeienissen met ons in Zijn voorzienigheid* is een andere manier om ons arm van geest te houden. Het is niet zozeer de beproeving, tenzij de beproeving tot werkelijk nut van onze ziel en tot Zijn eer geheiligd wordt. Uitwendige gunsten, onafhankelijk van Gods genade, zijn niets dan enkel vloeken voor de ziel die ze heeft; ofschoon, zoals bij de rijke jongeling, zij iedere dag volop weelderig mogen zijn. Het is beter om genade te bezitten, als u bijna van honger sterft, dan de hele wereld te bezitten zonder genade. Ja meer nog, *het is beter genade te hebben zonder deze wereld dan genade te hebben met deze wereld*. U zegt: 'Ik zou denken dat als een mens genade heeft en ook de rijkdom van deze wereld, hij toch zeker dubbel gezegend is.' U kunt zo denken, maar u hebt het helemaal verkeerd, en zo zal ik dit laten zien. Bedenk dan dit, alles wat tegenover begrip en verstand, vlees en bloed, en tegenover al onze vleselijke verlangens en voorkeuren staat, is de beste grond voor de genade om in te groeien; zodat tijdelijke voorspoed niet in het geheel bevorderlijk is voor onze geestelijke groei.

Ik weet wel uit ervaring wat ik nu schrijf. Ik heb, toentertijd, goed en profijtelijk werk en kracht gehad om het te doen, en ons gezin heeft het redelijk goed gehad; en dit is een week of wat doorgegaan. Ik heb het ervaren dat de oude inwoners van het land, de Kanaänieten inclusief, hun verfoeilijke koppen tonen, en beginnen uit te dijen. Ja, en ik ben gestruikeld in vele dingen die verkeerd waren, en voelde een zeer ondankbaar hart voor de HEERE. Nu, na dit heeft Hij mijn hand verzegeld, en ik ben zonder werk gekomen. Dingen zijn heel oneerlijk gegaan. Ik wist echt niet hoe te handelen, of welke weg in te slaan. Ten einde raad, heb ik geroepen tot de HEERE keer op keer; maar Hij gaf op mij geen acht, meende ik. Dit heeft mij bij tijden opstandig gemaakt, en ik heb gedacht ik zal maar niet meer om tijdelijke zaken bidden. De voorzienigheid van God hierna werd voor mij al maar donkerder; mijn trotse hart kwam een beetje naar beneden; ik schreeuwde opnieuw naar de HEERE; een vriend kwam mij voor en schoot mij te hulp. Ik heb mij een beetje nederig gevoeld en dankbaar tegenover de HEERE, en ik hoopte nu dat de wolken zouden verdreven worden en Zijn hand zou verschijnen. Maar kort gezegd, de dingen werden alleen maar slechter dan ooit. Toen ben ik bijna in wanhoop terecht gekomen. Hierna voelde ik een weinig vertrouwen en nu dacht ik: 'Ik zal elke belofte afsmecken, zo ik dit kan;' wat ik ook gedaan heb, in geloof. Goed, ik ben er terdege zeker van geweest dat de HEERE zou verschijnen, en zo deed Hij ook, en ik heb van harte Zijn heilige Naam gezegend. Maar elke bevrijding is er met recht geweest om mij van de ware inzinking te bewaren, zodat de volgende dag ik dezelfde bevrijding weer nodig had; en zo ging het steeds door. Aldus verging het mij jaar op jaar, en zo denk ik dat ik verder zal gaan totdat ik sterf. Dit is het leven van het geloof.

'Ach!' zegt u, 'het geloof dat is makkelijk genoeg.' Ik wens dat u een soortgelijke weg moest reizen, en dan zou u een ander verhaal vertellen. God weet dat het een zeer ruwe en moeite volle weg is; en bij tijden, als God mij er niet op houdt, ik zou in pikdonkere wanhoop gezonken zijn. Niettemin, deze beproevingen zijn zo goed bestuurd door de HEERE, en ik ben zo vernederd geworden zoveel als ik een dankbaar hart jegens Hem gevoelde voor een geringe gunst van de kant van een vriend die op het moment kwam dat ik in werkelijke nood zat, zodat het mijn hart verbroken heeft, mijn ziel in het niets deed smelten, en ik zowel God als het instrument dankbaar geweest ben, mij verwonderd heb over Zijn lieflijk ingrijpen ten gunste van mij.

Verwacht het hiervan, dat als u en ik ooit uit een dergelijke staat van armoede van geest zouden komen, dan zullen we niet half zo levendig in de dingen van God zijn; maar wij zullen meer trots gevoelen, ook een onafhankelijke geest in plaats van een nederige, ik bedoel in de uitwendige dingen; want wij kunnen tijdelijke voorspoed niet aan. 'Jeschurun werd vet, en sloeg achteruit, en achtte de Rotssteen van heil

gering.’ (*Deuteronomium 32:15*) Dit geeft nu weer hoe ontarding groeit, en laat haar afschuwelijke kop zien.

Maar, aan de andere kant, ‘God heeft de armen van deze wereld uitgekozen, rijk in geloof.’ (*Jakobus 2:5*) Wat! Rijk in geloof! Wanneer een mens zo arm is? Ja! Het is werkelijk zo; en ofschoon de HEERE ons brood van tegenstand en water van tegenslag geeft, toch worden onze leraren niet in een hoek gedreven; zij worden niet verstopt, onze ogen zien onze leraren. De Israëlieten waren een volk als type, en de HEERE beproefde het juist op deze manier. Hij heeft het in de woestijn geleid en voedde het met manna veertig jaar, en gaf het water uit de rots te drinken; en dit werd gedaan om het te vernederen, het te beproeven, en hen uiteindelijk goed te doen.

Dring erop aan, broeders in het lijden, en denk er aan, niettegenstaande dat uw weg ruw is, dat God heeft beloofd: ‘Zoek eerst (dat is, laat dat het belangrijkste zijn al uw dagen) het Koninkrijk van God en Zijn gerechtigheid, en al deze (tijdelijke dingen) zullen u toegeworpen worden;’ (*Matthéüs 6:33*) ‘Uw hemelse Vader weet dat u al deze dingen nodig heeft’ (*Matthéüs 6:32*), alle volken van deze aarde zoeken ernaar, en ‘Hij die Zijn eigen Zoon niet gespaard heeft, maar heeft Hem ons overgeleverd, hoe zal Hij niet met Hem ons zonder beperking alle dingen schenken?’ (*Romeinen 8:32*) Een weinig van deze wereld is genoeg voor u en mij, wanneer geloof in beoefening is; maar tienduizenden werelden zullen uw ongeloof niet bevredigen. God zegent Zijn eigen waarheid, om Christus’ wil!